

Missä viipyy vanhuspalveluohjelma?

Kaksi vuotta sitten säädetty vanhuspalvelulaki velvoitti kunnat tekemään suunnitelman toimenpiteistä ikääntyvän väestön hyvinvoinnin tukemiseksi sekä vanhuspalvelujen kehittämiseksi. Siinä piti osoittaa myös tähän tarvittavat resurssit. Laki edellytti, että laki tehdään vanhusneuvoston kanssa ja päätetään kunnanvaltuustossa.

Helsingillä ei ole vielä kukaan tätä suunnitelmaa. Kun kysyin asiasta, vs. apulaiskaupunginjohtaja Pia Sutinen ilmoitti, että sitä ei ole valtuuston tulossakaan. Hänen mielestään riittää valtuuston strategia, jossa linjataan kaikkia kunnan tehtäviä. Valtuustostrategia ei ole kuitenkaan lain edellyttämä suunnitelma eikä vanhuksia kuultu sen tekemisessä.

Maunulassa yli 64-vuotiaiden osuus on yli viidenes, suurempi kuin muissa kaupungin peruspiireissä. Täältä löytyy monia palveluja ikäihmisille. Mutta toteutuvatko vanhuspalvelulain tavoitteet?

Helsingin ensi vuoden budjetissa on sosiaali- ja terveysvirastolle rahaa neljä miljoonaa euroa vähemmän kuin tänä vuonna käytetään. Palvelujen tarve kuitenkin kasvaa mm. väestön-

kasvun ja suurten ikäluokien eläköitymisen myötä.

Kaupunki vähentää lääkärin vastaanottoja ja vanhusten ympärivuorokautista hoitoa. Kuluja siirretään ikäihmisten maksettavaksi karsimalla kuljetuspalveluja ja laajentamalla palvelusetelien käyttöä. Asukastalojen toiminta jatkuu ensi vuonna, mutta niiden tulevaisuus jäi auki.

Pidemmän päälle dramaattisin muutos koskee terveysasemia. Tarkoitus on lopettaa nykyiset 25 terveysasemaa ja keskittää palvelut kuuteen jättikeskukseen 2020-luvun aikana. Koko pohjoiseen suurpiiriin ei jäisi yhtään terveysasemaa.

Saunabaarin katutasolle saadut asukastilat ja Maunulan monitoimitalon rakentamisen alkaminen keväällä kertovat, että palvelujen heikentymiseen ei tarvitse alistua. Rahaakin löytyy: Helsingin pankkitileillä makaa yli 880 miljoonaa euroa aiempien vuosien ylijäämiä ja kaupungin liikelaitokset tekevät voittoa tänä vuonna yli 150 miljoonaa.

YRJÖ HAKANEN

Kaupunginvaltuutettu, SKP ja Helsinki-listat
www.yrjohakanen.fi

Asukastoiminta on tuonut lisää valoa Saunabaarille. Talosta saa edelleen tietoa myös sote-viraston palveluista.

Maunulan majalla joulun avajaiset su 14.12. klo 11-13.

Paikalle saapuu joulupukki. Lisäksi hevosesajelia ja tonttupolku.

Kahvion aukioloajat

ke 13-19

to 16-19

la-su 10-16

Vuodenvaihteen poikkeusaikojat:

Maja on suljettuna 15.-31.12.2014

Maja on auki 1.1. ja 6.1.2015 klo 10-16

Maunulan ulkoilmamajan kahvila ja kokouspalvelut

Metsäläntie 9
puh. 040 524 3032

Maunulan maja toivottaa Hyvää Joulua!

Joulukirja – Koiramäen joulukirkko

Mauri Kunnaksen kuvakirja Koiramäen joulukirkko julkaistiin alun perin vuonna 1997 tuhopoltetun keskiaikaisen Tyrvään Pyhän Olavin kirkon jälleenrakennustyön hyväksi. Teos on kunnianosoitus Koiramäen (ja kirjailijan) kotikirkolle. Viime vuonna Otava julkaisi toisen painoksen kirjan uusitusta laitoksesta.

Tarinassa Koiramäen Kille ja Elsa herätetään joulukirkkoon aikaisen aamun pimeässä. Kirkkoon ajetaan reellä metristen hankien lomitse pakkaslumen narskuessa jalaksissa. Kirjkaat tähdet loistavat mustalla taivaalla. Kynttilöiden valaistussa kirkossa

tunnelma on juhlava: rovas-ti saarnaa ja virsiä veisataan.

Vaikka tämä kirkko on lehtereitä myöten tupaten täynnä koiria, sisältää kertomus myös kyseiseen satakuntalaiseen kirkkoon liittyvää realistista kuvausta. Unilukkari joutuu esimerkiksi herättämään erään torkkuvan kolisuttamalla sauvaansa lattiaan, koska nukahtanut Metsämaan isäntä on lähtenyt kirkkomatkalle jo edellisenä iltana. Vammalan seudulla asuneet tietävät kertoa, että kirkkoon todella tultiin niin laajalta alueelta, että matka saattoi kestää pitkään.

Joulu ei näytä kertomuk-

ssa alkavan ennen kirkkomatkaa. Kotiinpäin ajetaan vielä kilpaa ja ensimmäinen

kotona saa tuoda joulun Koiramäen tupaan.

V.R.

STIDI ALLA - Pirkkolan pojat

Hauskaa ajankuvaa 1970-luvulta

Näyttelijä, muusikko ja toimittaja Hessu Pirhonen on kirjoittanut hauskan kirjan, jossa on ajankuvaa 1970-luvun lopun Pirkkolasta, Maunulasta ja Haagasta. Pirkkola, tuo useamman suuremman naapurikaupunginosan risteyskässä sijaitseva pieni osa-alue on eräänlainen linkki näiden välillä.

Kirjassa on hyvin aitoa ja elämänmakuista kuvausta Pohjois-Helsingin poikien syksystä vuonna 1977.

Nuorten ja aikuisten välisellä skismaa oli tuolloinkin ja monenlaisia törmäyksiä riittää kotona, kadulla ja koulussa. Hyvän lisänsä kirjaan tuo slangin käyttö siellä täällä, onneksi kirjan lopussa on pieni sanasto stadin slangia ymmärtämättömälle.

Vaikka tekstistä henkii se, että pohjalla on Pirhosen itsensä tuolloin kokemaa, kyseessä ei kirjoittajan mukaan ole elämäkerrallinen teksti. Hän itse kuvailee sitä "keski-ikäisen kaverin muisteluksi"

ja toki henkilöillä ja tapahtumilla on taustansa oikeassa elämässä.

Lukekaa ihmeessä, kirjaa saa 15 euron hintaan Ogelin Kirjasta Ogelin kauppakeskuksesta sekä netistä kustantajan Opusliberumin kautta: www.opusliberum.com.

Hessu Pirhonen
STIDI ALLA - Pirkkolan pojat
ISBN 978-952-93-4544-1
170 sivua, nidottu

Joulurauha

Olen syntynyt talvisodan aikana joulukuussa. Kun aloin tajuta ympäröivää maailmaa, oli sota arkipäivää ja sen mukaan toimittiin. Ennen kuin hämärä vaihtui pimeäksi, vedettiin ikkunoihin mustat paperiset kaihtimet, sivut vielä peitettiin kankailla, sitten vasta sytytettiin lamput. Se tuntui hyvältä ja turvaliselta, olimme omassa pesässä, piilossa ulkomaailmalta.

Kaikkein pimeimpään aikaan tuli sitten Joulu. Maalta saatiin kinkku ja lanttuja ja sisään tuotiin joulukuusi. Kello kaksitoista kuultiin radiosta juhlinen joulurauhan julistus.

Aikuiset puhuivat eri jouluista. Oli joulu ennen sotia, jolloin sai kaikkea, oli välirauhajoulu ja sotajouluja.

Kuuntelin kertomusta ensimmäisestä maailmansodasta, kuinka jouluyönä länsirintamalla sotilaat olivat nousseet juoksuhaudoistaan vihollislinjan molemmin puolin, kätelleet toisiaan ja pelanneet jalkapalloa. Jouluyönä ei sodittu.

Eräässä joululaulussa taidettiin laulaa – Voi jos olisi rauha ikuinen...

Sitten rauha tuli. Jatku-

vasti toivotettiin joulurauhaa, vaikka oli rauhaa joka päivä.

Aikuiset valittivat aikapaljon. Oli raskaat sotakorvaukset ja kaikki kortilla,

vaikka jotkut saivat tavaroita mustasta pörssistä ja tiskin alta.

Aikuisena hain kauan siitä joulurauhaa mutta en koskaan löytänyt. Taisin

samaistaa joulurauhan siihen maagiseen Juhlayöhön kauan sitten, jolloin aseet hetkeksi vaikenivat.

H.E.